

[Steen.]

lader sig ikke i dette Øjeblik sige nøjagtigt. Vi regnede ved Gennemførelsen af Loven om Afgift af Motorkøretøjer og Loven om Afgift af Benzin med 22,5 Mill. Kr. om Aaret. Jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Love vil indbringe mere, støttende mig bl. a. til dette, at Indførselen af Benzin viser sig at være stigende; eksempelvis steg den i Maanederne Januar—August 1927 til 84,1 Mill. kg imod 83,3 Aaret forud. Men hvis vi regner med 22,5 Mill. Kr., vil det i de 3 Aar, for hvilke disse Love gælder, og som er de 3 Aar, for hvilke vi stiller Forslag om en Lovgivning som den her foreslaaede, betyde 67,5 Mill. Kr., efter de gældende Fordelingsregler: til Købstæderne 5,4, til Sognekommunerne 16,5 og til Amtskommunerne 40,5 Millioner. Hertil kommer de Beløb, der indgaar som Følge af Loven om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, som jeg tror man rolig kan anslaa til 6 Millioner, hvilket vil give 1,4 Million til Købstæderne, 7,7 Million til Sognekommunerne, det samme til Amtskommunerne.

Det vil for Kommunerne i de 3 Aar, det drejer sig om, give 79,1 Million eller rundt 80 Millioner, hvilket altsaa er det økonomiske Grundlag, som gør, at det radikale Venstre anser det for baade økonomisk overkommeligt og forsvarligt at gaa til Løsningen af den Opgave, det her drejer sig om. Hvor store de økonomiske Krav, Ordningen vil stille til Staten, vil blive, lader sig ikke opgøre, før man ved, hvor store Laan der vil blive bragt til Anvendelse under Forudsætning af Lovens Fremme. Det vil jo dreje sig om Rentetabene ved Rentefrihed i de 3 Aar og den Difference, der kan blive mellem den i Lovforslaget foreslaaede Rente, 4 pCt., og den Rente, som Staten kommer til at yde for de Laan, som den eventuelt selv maa optage til Opgavens Gennemførelse.

Dernæst har vi ønsket ved at føre dette Lovforslag og de Tanker, det er Udtryk for, frem, at bidrage til gennem en hurtig Iværksættelse af de her omhandlede Arbejder at mildne den forfærdelige Arbejdsløshed, som i lange Tider har hvilet tungt paa Samfundet. Det er vor Opfattelse, at disse Arbejder i særlig Grad egner sig hertil, da det allermoste af det Arbejde, der vil blive Følgen af en Lovgivning som denne, er Arbejder, der baade kan udføres og vil blive udført af de Grupper indenfor de arbejdsløses Rækker, som ved Opgørelserne viser de store Tal.

Der er her en Opgave, som, god Villie

fra alle Sider forudsat, kunde og burde løses, og i Haab om, at en saadan Villie maa vise sig at være til Stede, har vi fremsat Forslaget, som jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefaler.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har nu gjort Rede for, hvad det er for to Ting, dette Lovforslag tilsigter at faa gennemført. Det er for det første Udførelse i et hurtigere, et mere forceret Tempo af Grundforbedringsarbejder for vort Vejvæsen, end det kan ske uden Optagelse af Laan fra Kommunernes Side, ved Udrykning af Automobilafgiften, ved at der optages et Laan af Staten, som til en nedsat Rente af 4 pCt. stilles til Raadighed for Kommunerne i de 3 nærmest kommende Aar, et Beløb af 50 Mill. Kr. aarlig, og Lovforslaget tilsigter for det andet at tilrettelægge Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Hvad nu det første angaar, Statens Medvirkning ved Finansieringen af Grundforbedringen af vore Veje, vil jeg gerne først gøre opmærksom paa, at noget saadant strider mod de Forudsætninger, som i Fjor dannede Grundlaget for Motorafgiftslovens Vedtagelse, idet baade Kommissionsflertallet og Rigsdagsflertallet udtrykkelig gav deres Mening til Kende om, at de gamle Principper for Vejvæsenet her i Landet, Principper, der havde været gældende lige siden den første almindelige Lov om Vejvæsenet, Forordningen af 13. December 1793, fremdeles skulde gælde, og det Princip, der er fastslaaet deri, er, at Vejudgifterne skal bæres af dem, der foraarsager Vejudgifterne, det vil sige de vejfarende, og at Dækningen af Udgifterne bør holdes ganske udenfor Statens almindelige Skatter.

Forudsætningen for Motorafgiftsloven var jo den, at Afgiften principielt bør dække hele den Merudgift til Vejvæsenet, som kan beregnes foraarsaget af Motortrafikken. Og hvad er nu det, der foreslaas her? Ja, her foreslaas, at Staten tilvejebringer til Udlaan til Kommunerne 50 Mill. Kr. aarlig i 3 Aar, og Tilvejebringelsen af dette store Beløb kan jo i sig selv give Betænkneligheder og Vanskeligheder nok, det er tillige et helt nyt Princip i dansk Statshusholdning, idet Staten jo ellers ikke optager Laan for at udlaane igen til Kommunerne. Det var da endelig ogsaa det Princip, der haandhævedes saa stærkt af det radikale Ministerium. Jeg erindrers saaledes i 1919, hvor det var meget vanskeligt at skaffe sig indenlandske Laan, og hvor det var umuligt at skaffe sig